

Împărăteasa cerului și poporul rămășiței

20 aprilie 2005

Gili Cârstea

Lumea religioasă pregătește schimbări epocale în structura societății, iar fundamentele noii spiritualități propuse omenirii nu sunt principiile neprihăririi lui Hristos. Schimbarea la față a euharistiei, declarată "liantul unității," cultul fecioarei Maria preluat din păgânism și practicat în toate religiile orientale sub diferite nume, exercițiile spirituale pentru revelarea unui Dumnezeu interior, toate acestea sunt elemente vitale în religia globală.

Mulți dintre noi se declară sceptici în asimilarea acestor credințe de către poporul lui Dumnezeu. "Aceste urâciuni nu vor fi niciodată practicate în poporul nostru" spun unii. Ei nu pot concepe ca un popor păzitor al legii și posesor al întregii solii îngerești să se coboare la asemenea lucruri de nimic.

Eu zic să nu fim așa de siguri. Li s-a întâmplat unora mai zeloși ca noi și la fel de păzitori ai legii. În cartea lui, contestată de contemporani dar apreciată de noi astăzi, Ieremia cheamă pe Israel la o confruntare cu propria inimă într-un moment de criză majoră. Rămășița lui Israel, lăsată de babilonieni să administreze țara, fuge în Egipt să-și recapete "drepturile" religioase. Primiți cu bucurie de egipteni și cazați la Patros, copiii lui Israel au crezut că manevra aceasta va păcăli pe toată lumea și va asigura supraviețuirea bisericii. Dar Ieremia le spune din partea Domnului că idolatria le-a amorțit mintea, făcându-i să se sprijine pe o "trestie frântă," și că vor muri acolo fără să mai vadă vreodată pământul sfânt. V-ați fi așteptat la plâns și bocet "între tindă și altar," la mărturisirea păcatelor și la renunțarea la manevre și alianțe de dragul supraviețuirii? Nimic din toate acestea. Asculțați:

„Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului. Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume: să aducem tămâie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pâine de ne săturam, eram fericiți și nu treceam prin nici o nenorocire! Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate, și am fost nimiciți de sabie și de foamete...” (Ier 44:16-8).

Așa ceva venind de pe buzele poporului lui Dumnezeu este absolut halucinant!

Deci, atâta timp cât împărăteasa cerului – oricum se numea ea, Isis, Astarte, Nut, Hathor, Kali, Iștar, Ceres sau Maria – este satisfăcută și i se dă închinare, ea ocrotește și binecuvântează pe poporul lui Dumnezeu. Cum încetează tămâia și turtele, s-a zis cu liniștea lui Israel! Halal spiritualitate...

Spuneți că nouă nu ni se poate întâmpla? De ce? Suntem mai puțin încropiți decât ei? După atâta amar de nebunie în numele religiei, măcar un lucru ar trebui să învățăm și noi, că orbirea spirituală nu are termen de expirare și că Isis-Astarte-Iștar-Maria este pregătită pentru mintea omului modern și capabilă să se adapteze în societatea informațională la fel de bine ca în evul mediu.

Egiptul și Babilonul n-au fost niciodată soluția la orbirea laodiceană. În loc să aducem tămâie împărătesei cerului, care va deveni pe zi ce trece tot mai insistentă, nu ar fi mai potrivit să ascultăm avertizarea Acelui Dumnezeu “disprețuit și părăsit de oameni”?

“Dacă avem Spiritul lui Hristos și suntem împreună lucrători cu El, suntem datori să continuăm lucrarea pentru care a venit El. Adevărurile Bibliei au fost din nou ascunse de obiceiuri, tradiție, și doctrină falsă. Învățăturile eronate ale teologiei populare au produs mii și mii de necredincioși. Aceste erori și inconsistențe, pe care mulți le declară a fi învățătura Bibliei, deși ele nu sunt decât interpretări false, au fost adoptate în timpul secolelor de întuneric papal. Mulțimile au fost făcute să nutrească o concepție eronată despre Dumnezeu, așa cum iudeii, amăgiți de tradițiile și erorile vremii lor, aveau o concepție falsă despre Hristos. ‘Căci dacă ar fi știut, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei.’ Este datoria noastră să descoperim lumii adevăratul caracter al lui Dumnezeu” (5T 710).

Adevăratul caracter al lui Dumnezeu este cel mai puternic antidot contra teologiei false adoptată în timpul secolelor de întuneric papal. Cine va aprecia lumina slavei neprihănirii lui Hristos?